

Tampereen ja Pispalan järjestönuorten leiri- päiviltä Päiväkummulla 22. 7. 29.

Vasemmassa kuvassa tamperelaiset lähtö- ja juomassa. — Oikealla talousvartio "Rymättylän pitkäkurkkuisia" (kuten meidän kapteeni sanoisi) silakoita perkaamassa.

Tampereen ja Pispalan järjestönuorilla oli yhteiset leiripäivät Päiväkummulla 22 p:nä heinäkuuta, kestäen kuusi päivää.

Leirimme oli kauniilla paikalla Särkännjärven rannalla. Matkatavaroista täyttyi eräs pieni vaja, mutta kylläpä ne siellä järjestyksessä olivatkin. Muistimme eväitämmekin ja kyllä ne hyvältä maistuivat matkan jälkeen. Sitten kokoontuimme lipun nostoon. Leiriyhjaajamme Valo Viljanen luki meille leirilain ja työjärjestyksen ja kun leirille vielä valittiin leirineuvosto ja toverioikeus ja jaettiin lapset vartiioihin ja kullekin vartiolle ohjaaja, hajaannuimme kukin meille määrättyihin tehtäviin.

Kyllä se oli touhua. Telttaa pystytettiin kovalla kiireellä, pikkupojat saivat tehtäväkseen valmistaa roskakuopan, pyyheliinojen kuivaustelineen ja muuta sellaista.

Teimme töitämme kunnes pilli ilmoitti olevan ruoka-ajan. Kokoontuimme kaikki riviin vartiottain. Se vartio sai ensin mennä hakemaan ruokaa, joka oli ensimmäisenä valmiina. Keskelle pihaa oli pystytetty pitkä pöytä, jonka ympärillä söimme. Kokoontuimme lipun laskuun. Vartio-ohjaajat ilmoittivat vartiionsa päivän työt leiriohjaajalle. Tämän jälkeen menimme valmistamaan makuupaikkoja kun-

toon. Suurimmat pojat eli "köntykset", nukkuivat teltassa. Peseydyimme ja painuimme peteillemme väsyneinä, muistaen touhurikasta päiväämme. Klo 22 oli ehdoton hiljaisuus. Ainoastaan "köntyksen" pojat, jotka olivat yövartiossa, kiersivät leirialuetta. Yö oli rauhallinen, lukuunottamatta muutamien yksinpuhelua. Kuului ääniä monen moisia, eräs pienemmistä pojista sanoi: "Mää asun Petsamos mää". Johon toinen aivan kuin vastaukseksi sanoi hetken kuluttua: "Mull' on talo Tammelassa mulla".

Tähän tapaan jatkui päivämme touhuten. Iltaisin kävi vanhempia tovereita meitä tervehtimässä. Heidän joukossaan oli myös turkulaisia. Kuitenkaan ei hyvät ilmat meitä suosinut leiripäivillämme. Teimme myös retken Vuoristen vuorille, josta oli hyvin kaunis näköala. Sieltä näkyi Tampere tehtaan piippuineen. Mieleemme muistui koti siellä kaupungissa, jossa me työläislapset saamme päivämme viettää pölyssä ja muutamat vanhemmat jo tehtaissakin.

Lauantaiaamu valkeni kirkkaana ja kauniina. Mutta aamulla kohta tuli mieleen, että tänään pitää lähteä kotiin. Ihana aika oli loppunut. Kuinka mielellään moni olisikaan toivonut leiripäivien vielä kestävän.

Onko paikkakunnallanne jo ollut työssäkäyvien työläistyttöjen ja poikien kokousta?

Pispalalaiset retkellä.

Meillä Pispalan järjestönuorilla oli yhteinen retki Karkkuun, johon osallistui 20 järjestönuorta, ohjaajien kanssa. Me lähdimme kello puoli 7 määrätyle paikalle, Lielahden asemalle. Matka tapahtui junalla. Perille päästyämme oli kello vähää vaille kahdeksan.

Heti avasimme eväspakettimme ja aloimme syödä, sillä matkalla oli kaikille tullut kova nälkä. Sitten yksi joukostamme jakoi paperilappuja, johon oli laitettu numerot. Minkä numeron kukin sai, sen mukaan joutui hän vahtivuorolle, toisen saman numeron saajan kanssa.

Kun näin olimme jakaneet paperit, niin huhdoimme vielä vähän aikaa ja sitten menimme nukkumaan. Yö kului pian, tai ainakin se vahtivuoro, jolloin

minä olin vahtimassa. Sitten aamulla kuuden aikaan lähdimme asemalle ohjaajaamme Marttia vastaan. Mutta hän ei tullutkaan ja siksi palasimme takaisin tyhjin toimin.

Päivällä lähdimme Marttia vastaan, ja nyt hän tuli. Kiiruhdimme takaisin olinpaikallemme ja Anni-täti alkoi keittää kahvia ja me muut menimme pelaamaan potkupalloa. Kun olimme juoneet, päätimme lähteä punaisten toveriien hautaa katsomaan. Perillä lauloimme haudalla laulun "Yli kuoleman kenttien". Laskimme myös kukkavihkoja haudalle. Sen jälkeen lähdimme takaisin. Paljon hommaa ja touhua oli ennenkuin lähdimme maanantaina yhdessä kotiimme. Juna lähti klo 4. Karkkun asemalta ja saavuimme onnellisesti perille.

U u p u k k a.

Pispalan pioneirit käsi- töissä.

Pispalan osastolla on käsityökerho. Reippaasti on toimittu. Osanottajat ovat oppineet monta uutta käsityötapaa ja varojakin on saatu kokoon niin, että Pispalan työttömille on lahjoitettu niistä 25 markkaa. Osasto lahjoitti myös 50 markkaa samaan tarkoitukseen.

Pispalalaiset kiittävät merikapteenin lähettämistä karamelleista ja ovat päättäneet pitää lehden levityksen jatkuvasti korkeana.

S e t ä.

PISPALAN JÄRJESTÖNUORTEN

10 v. JUHLA

pidetään t.k. 16 p:nä Pispalan Työväentalolla klo 6 ip. Vapaa sisäänpääsy. Ohjelma hyvä ja monipuolinen. Puhejäksi saapuu kansanedustaja Siina Urpilainen. Lapset ja lasten vanhemmat, tervetuloa!

Pispalan Järjestönuorten Toimikunta.